

Bijbels perspectief

Woord van de week

Filippenzen 2:12

Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

Zou er in deze tijd nog een herder en leraar te vinden zijn die met dezelfde zorg om zijn kudde bewogen is als Paulus hier doet blijken ten opzichte van de gemeente van Filippi? Laten we eerlijk zijn, het ambt van voorganger is al lang geen sinecure meer te noemen! Een insteek als die van Paulus wordt vandaag nu niet direct meer door de gemiddelde gemeente geapprecieerd. Nee, kom het schaap vandaag, hoe eerlijk en goed bedoeld - ja, dat zelfs vanuit God gezien!, - niet te na. Ook al wordt dat schaap onder de noemer 'geliefde' benaderd, je kunt vandaag bijvoorbeeld beter niet meer aankomen met een begrip als 'gehoorzamen'. En wanneer dat dan ook nog eens beklemtoond wordt met een oproep als die van Paulus hier om je 'behoudenis met vreze en beven te bewerken', dan kon dat wel eens een vragen om moeilijkheden zijn.

Menig voorganger is op een dergelijke houding binnen zijn gemeente al gestruikeld dan wel voelt de weerstand in de gemeente zodanig, dat het wel moet uitlopen op tenminste een burnout. Wel, troost je als voorganger, ook Paulus heeft het in zijn bediening lang niet gemakkelijk gehad. Op zeker ogenblik constateert hij zelfs dat iedereen hem heeft verlaten ... Laat het je daarom niet weerhouden om de voren recht te trekken! Het gaat immers uiteindelijk om het zielenheil.

Wat een en ander je in elk geval doet afvragen is, of het gemiddelde gemeentelid dat laatste nog wel door heeft. Sterker, zich daar nog wel zoveel zorg over maakt. Maak ik als kind van God werkelijk nog het verschil in deze wereld? Ben ik nog een lichtend licht en een zoutend zout? Als één gevaar zich als uiterst reëel aankondigt dan is het wel het gevaar van wereldgelijkvormigheid. De gedachte dat als je eens je hart aan de Here Jezus hebt gegeven je geen enkel risico meer loopt is toch heus onbijbels te noemen. Je mag dan getuigen dat je niet meer van deze wereld bent, je leeft er nog wel altijd in en de zuigkracht ervan zal niemand vreemd zijn. Vandaar de oproep van Paulus in het gekozen tekstvers, een vers dat zeker vandaag benadrukt mag worden in de verkondiging. Dat de stelling 'eens behouden altijd behouden' een aperte leugen genoemd moet worden, wordt maar al te duidelijk vanuit dit woord van Paulus. Immers de oproep om de behoudenis te bewerken en dat ook nog eens met vreze en beven, dus een serieus te noemen zaak!, laat anders weten. Niet voor niets dat hij elders met betrekking tot zichzelf aangeeft: *Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben.* Maar let op: God is het die het verlangen wekt en door zijn Geest het werken werkt! Sta ik open voor deze oproep? Neem ik het aangeboden heil serieus? Dus toch maar een voegzaam schaap zijn?

Gebed

Dat het woord van U door Paulus geschreven ons tot nadenken stemt Vader. Dat we eens wat minder snel kritiek hebben op de herder en leraar die Uw Woord, dat tweesnijdend en scherp is, om ons zielenheil verkondigt. Dat we leren afzien van onszelf en opzien naar U en niet alleen zeggen 'niet mijn ik maar Christus leeft in mij' maar dat getuigenis ook werkelijk leven. U Heer bent het die daartoe het willen en het werken werkt - doe dat om Jezus wil in mij. Amen.